

Елайджа - номер два

Пророчі риси

Jeff Pippenger

2023-09-27

У попередній статті ми визначили Іллю як символ. Відповідно до правил Вільяма Міллера, «символи» можуть мати більше ніж одне значення. Тому Ілля як символ може також представляти одну складову подвійного символу Іллі та Мойсея. Подвійний символ Іллі та Мойсея пронизує всю книгу Об'явлення, і невизначеність щодо того, що означає цей подвійний символ, означає невизначеність щодо звістки в книзі Об'явлення, яка розкривається безпосередньо перед закриттям часу благодаті. З цієї причини ми тепер конкретно розглянемо деякі пророчі характеристики, які пов'язують із символом Іллі.

Ми маємо трьох основних свідків, щоб встановити ті пророчі характеристики. Цими свідками є пророк Ілля, Іван Хреститель і Вільям Міллер, яких натхнення визначає як взаємозамінні символи.

Тисячі були приведені прийняти істину, яку проповідував Вільям Міллер, і слуги Божі були підняті в душі й силі Іллі, щоб проголосити звістку. Подібно до Івана, предтечі Ісуса, ті, хто проповідував цю урочисту звістку, відчували себе змушеними прикласти сокиру до кореня дерева й закликати людей приносити плоди, гідні покаяння. Їхнє свідчення було покликане пробудити та сильно вплинути на церкви і виявити їхній справжній характер. І коли лунав урочистий заклик утекти від майбутнього гніву, багато хто, що належали до церков, прийняли цілющу звістку; вони побачили своє відступництво і, з гіркими сльозами покаяння та глибокою мукою душі, смирилися перед Богом. І коли Дух Божий спочив на них, вони допомагали проголошувати заклик: «Бійтеся Бога і віддайте Йому славу, бо настала година суду Його». Ранні твори, 233.

Іллі, Іванові Хрестителю та Вільяму Міллеру було дано особливий дух, який скеровував і визначав їхнє служіння. Їхнє свідчення було "розраховане на те, щоб пробудити й сильно вплинути на церкви та виявити" їхній "справжній характер." Чи то за часів Ахава, Івана Хрестителя чи Вільяма Міллера, церкви, до яких вони зверталися, мали лаодикійську сліпоту настільки глибоку й темну, що вістка мусила бути такою ж прямою, як "прикласти сокиру до кореня дерева." Вона включала звіщення про закінчення часу випробування, що в Івана Хрестителя було застереженням про "гнів", який мав "прийти." Звістка Міллера з проголошенням: "Бійтеся Бога і віддайте Йому славу; бо настала година Його суду", також була попередженням про гнів, що має прийти.

«Голос Івана лунав, мов сурма. Його дорученням було: „Покажи народові Моєму їхній переступ, а домові Якова — їхні гріхи“ (Ісаїя 58:1). Він не здобув людської вченості. Бог і природа були його вчителями. Але для приготування дороги перед Христом був потрібен такий, що мав досить відваги, аби його голос лунав, як у пророків давнини, закликаючи зіпсутий народ до покаяння.» Вибрані вісті, книга 2, 148.

Ілля велів своєму поколінню того дня обрати, чи служитимуть вони Богові чи Ваалу, і те покоління не відповіло ані словом, що рівнозначно вибору Ваала.

Ніколи ще не було більшої потреби у вірних застереженнях і докорах та у ретельному, прямому поводженні, ніж саме тепер. Сатана зійшов з великою силою, знаючи, що час його короткий. Він заливає світ присмними байками, а народ Божий любить, коли йому говорять присмні слова. Гріх і беззаконня не викликають відрази. Мені було показано, що народ Божий повинен докладати більш твердих, рішучих зусиль, щоб відтиснути наступаючу темряву. Прониклива, ретельна дія Духа Божого потрібна нині як ніколи раніше. Потрібно струсити отупіння. Ми маємо пробудитися від летаргії, яка стане нашою загибеллю, якщо ми їй не протистоятимемо. Сатана має сильний, панівний вплив на розуми. Проповідники і народ у небезпеці опинитися на боці сил темряви. Тепер не існує нейтральної позиції. Ми всі або рішуче на боці правди, або рішуче на боці неправди. Христос сказав: «Хто не зі Мною, той проти Мене; і хто не збирає зі Мною, той розсіює». Свідчення, том 3, 327.

Іван назвав «вироджену націю» у своїй історії «поколінням гадюк». Зрештою Міллеріти ототожили вироджену націю у своїй історії з дочками Вавилону. Чи Ілля, чи Іван, чи Міллер — жоден із трьох не був богословом. Усі вони були покликані з простих верств суспільства.

Істина, як вона є в Ісусі, як Він її проголошував, коли був оповитий пухкою хмарою, є правдою та істиною і в наш час, і так само певно оновить розум того, хто її приймає, як вона оновлювала розуми в минулому. Христос сказав: «Якщо вони не слухають Мойсея й Пророків, то не переконаються, хоч би й хто воскрес із мертвих». (Луки 16:31).

Як народ, ми повинні приготувати дорогу Господню, під верховним керівництвом Святого Духа, для поширення Євангелія в його чистоті. Потік живої води має поглиблюватися й розширюватися у своєму руслі. На всіх нивах, близьких і далеких, людей покличуть від плуга і від більш звичних комерційних ділових занять, що значною мірою поглинають думки, і вони навчатимуться разом із досвідченими людьми — тими, що розуміють істину. Через найчудесніші діла Божі гори труднощів будуть усунуті й кинуті в море. Працюймо як ті, що зазнали сили істини, якою вона є в Ісусі.

У цей період має відбутися низка подій, які виявлять, що Бог є Господарем становища. Істину буде проголошено ясною, недвозначною мовою. Ті, хто проповідують істину, намагатимуться продемонструвати її упорядкованим життям і благочестивою розмовою. І роблячи це, вони стануть сильними у відстоюванні істини та в наданні їй того певного застосування, яке Бог їй дав.

«Коли люди, що знали й навчали істини, вдаються до людського розумування і подають ошуканим умам власну страву байок, тоді вже час тим, хто колись трудився в євангельському служінні, але був відтягнений до управління ресторанами, продуктовими магазинами та іншими комерційними видами діяльності, стати в стрій, старанно вивчати свої Біблії і, маючи в руках Слово Боже, роздавати біблійну істину, духовну поживу, у співпраці з небесними ангелами. Ця праця нині волає про робітників,

поставлених Богом. Тоді Всемогутність скаже горам труднощів: Перемістіться й киньтеся в море». Збірка Полсона, 73, 74.

Ілля, Іван і Міллер були і, отже, представляють людей, покликаних із «більш звичайних» «занять», бо «чоловіки», що раніше навчали істині, зрештою «відхиляються в бік людського розуміння і відміряють ошуканим розумам власну страву байок». Покликані прості люди дадуть «точне застосування» біблійного пророцтва так, «як Бог його дав». Двічі в цьому уривку Сестра Вайт назвала «гори» «горами труднощів». До праці цих людей входило пониження «кожної гори». Праця, яку виконують прості люди, покликані від плуга, зі скромних обставин, представляє працю з визначення правильної біблійної методології на противагу стравам людських байок, що їх роздають богослови того часу.

«Служіння Івана Хрестителя і служіння тих, хто в останні дні виходять у душі та силі Іллі, щоб пробудити народ від його байдужості, є в багатьох відносинах однаковими. Його служіння є прообразом служіння, яке має бути звершене в цю добу. Христос має прийти вдруге, щоб судити світ у праведності. Посланці Божі, які несуть світові останнє попереджувальне послання, повинні приготувати шлях для другого приходу Христа, як Іван приготував шлях для Його першого приходу. У цій підготовчій праці, “кожна долина буде піднесена, і кожна гора буде понижена; і криве стане прямим, а нерівні місця — рівними”, бо історія має повторитися, і знову “слава Господня відкриється, і всяке тіло разом побачить її, бо уста Господні сказали це”.» Південний Сторож, 21 березня 1905.

Ознаки трьох реформаторів, які визначив Ісаїя, полягають у тому, що кожна долина буде піднесена, кожна гора — понижена, криве стане рівним, а нерівні місця — рівними. Шлях Господній, що готується піднесенням долин, пониженням гір і випрямленням кривого та вирівнюванням нерівних місць, — це давні шляхи.

Голос того, хто кличе в пустині: Приготуйте дорогу Господню, зробіть у пустині прямий шлях для нашого Бога. Кожна долина підніметься, і кожна гора та пагорб понизяться; криве випростається, а нерівні місця стануть рівниною. І явиться слава Господня, і всяке тіло разом побачить її, бо уста Господні це промовили. Ісаїя 40:3-5.

Коли прискіпливі юдеї запитали Івана Хрестителя, чи він — Ілля, що має прийти, він відповів, що ні, але потім ототожнив себе з уривком із Ісаї.

І оце свідчення Івана, коли юдеї послали з Єрусалима священиків і левитів, щоб запитати його: Хто ти? І він визнав, і не заперечував; але визнав: Я не Христос. Вони ж спитали його: То що? Ти Ілля? Він каже: Я не. Чи ти той Пророк? І відповів: Ні. Тоді сказали йому: Хто ж ти, щоб ми дали відповідь тим, хто нас послав? Що скажеш про себе? Він сказав: Я — голос того, хто кличе в пустелі: Випрямте дорогу Господню, як сказав пророк Ісаїя. Івана 1:19–23.

Приготування «шляху Господнього» визначає методологію, яку ангели допомогли Міллеру зрозуміти й застосувати, щоб підготувати біблійне розуміння «шляху», яким мали ходити люди. Кожна «гора» мала бути понижена, адже гори біблійного пророцтва представляють

істини, які на перший погляд видаються надто складними для розуміння. Щоб зрозуміти славу святу гору з одинадцятого розділу книги Даниїла, вірш 45, яку намагається підкорити цар півночі, спершу слід визначити буквальну славу святу гору в Єрусалимі, яка пророчо визначає духовну славу святу гору. Щоб пояснити гору, яку називають Армагеддоном, що означає «гора Мегіддо», потрібно звернутися до буквального Мегіддо. Пророчі труднощі, які подаються як складні, усуваються, коли застосовується принцип, за яким початок речі ілюструє її кінець.

Методологія, представлена Ісаєю, на яку посилається Іван і яку виклав Міллер, підносить кожен долину. Чи то «долина видіння» у двадцять другому розділі Ісаї, «долина мертвих кісток» у Єзекіїля, чи «долина Йосафата» в книзі Йоїля, методологія, що ґрунтується на правильному розумінні характеру Христа, представленого як Пальмоні, Дивний Рахівник, у міллеритській історії, або як Альфа та Омега, дивний мовознавець, у нашій історії, — саме вона підносить пророчі істини, представлені в «долинах» Божого Слова.

Криве, що має бути випрямлене, і нерівні місця, що мають бути згладжені, уособлюють працю виправлення звичаїв і традицій, які лаодикійське священство використовує, щоб підтримувати свої отруєні страви байок. Праця Іллі прямо визначена як така, що уособлює правильну біблійну методологію на протигау байкам богословів і священників. Цю працю виконують «звичайні люди», а не освічені священники та богослови. У пророчих характеристиках цих трьох свідків є також простий факт, що Ілля, який має прийти, буде чоловіком.

Це спостереження може здатися неважливим, але, намагаючись обстоювати свої байки, богослови адвентизму взяли уривок із творів Сестри Вайт, де вона у майбутньому часі говорить про чоловіка, який прийде в душі та силі Іллі, і додають власну байку як пояснення та наполягають, що Сестра Вайт говорила про себе.

Пророцтво має виконатися. Господь каже: «Ось Я пошлю вам пророка Іллю перед настанням великого й страшного дня Господнього». Хтось має прийти в душі й силі Іллі, [Див. додаток.] і коли він з'явиться, люди можуть сказати: «Ви надто ревні, ви неправильно тлумачите Писання. Дозвольте мені сказати вам, як слід проповідувати ваше послання».

Є багато таких, які не можуть відрізнити між ділом Божим і людським. Я скажу правду, як Бог дає її мені, і кажу нині: якщо ви й далі прискіпуватиметеся, матимете дух незгоди, ви ніколи не пізнаєте істини. Ісус сказав Своїм учням: «Ще багато маю вам сказати, але тепер ви не можете цього знести». Вони не були в стані оцінити святі й вічні речі; але Ісус пообіцяв послати Утішителя, який навчить їх усього й нагадає їм усе, що Він говорив їм.

"Браття, ми не повинні покладатися на людину. 'Перестаньте покладатися на людину, в якій подих у ніздрях: бо що вона значить?' Вам слід довірити Ісусові ваші безпорадні душі. Не личить нам пити з джерела в долині, коли є джерело на горі. Залишмо нижні потоки; піднімімося до вищих джерел. Якщо є якийсь пункт істини, якого ви не

розумієте, з яким ви не згодні, досліджуйте, порівнюйте Писання з Писанням, закладайте ствол істини глибоко в копальню Божого Слова. Вам слід покласти самих себе і свої погляди на Божий жертвник, відкинути свої упереджені уявлення і дозволити Духові неба провадити вас у всю істину." Свідчення для служителів, 475, 476.

Хтось має прийти в душі й силі Іллі: Ці слова деякі помилково застосували до певної особи, про яку вважалося, що вона з'явиться з пророчим посланням після життя й служіння місіс Уайт. Три абзаци, що складають цю статтю під назвою «Нехай Небо провадить», — лише невелика частина промови, виголошеної Еллен Уайт у Батл-Крік, штат Мічиган, вранці 29 січня 1890 року. Оскільки це було опубліковано в Review and Herald від 18 лютого 1890 року, воно вийшло під заголовком «Як ставитися до спірного пункту вчення». Інші уривки, запозичені з цієї статті і здебільшого використані для доповнення певних сторінок цього тому, можна знайти на сторінках 23, 104, 111, 119, 158, 278 і 386. Статтю повністю передруковано в Selected Messages 1:406–416; уривок під назвою «Нехай Небо провадить» міститься на сторінках 412 і 413. Коли статтю прочитати повністю, стає очевидно, що Еллен Уайт у цій заяві, зробленій трохи більше ніж через рік після Міннеаполіської конференції перед групою в Батл-Крік, говорила про своє власне служіння. Дехто став критично ставитися до її служіння. Зверніть увагу, що в абзаци, який передує тому, що подано в цьому тому на сторінці 475, Еллен Уайт стверджує:

'Ми повинні прийти до такого стану, коли всі розбіжності розтануть. Якщо я вважаю, що маю світло, я виконаю свій обов'язок, представивши його. Припустімо, я порадився б з іншими щодо вістки, яку Господь хотів би, щоб я передав народові, — двері могли б бути зачинені, тож світло могло б не дійти до тих, кому Бог його послав. Коли Ісус в'їжджав до Єрусалима, `вся множина учнів почала радіти й гучним голосом хвалити Бога за всі великі діла, що бачили; кажучи, благословенний Цар, що приходить в Ім'я Господнє: мир на небі й слава у вишніх. І деякі фарисеї з-поміж натовпу сказали Йому: Учителю, заборони своїм учням. А Він у відповідь сказав їм: Кажу вам, що коли вони замовкнуть, то камені негайно закричать' (Луки 19:37-40).

'Юдеї намагалися зупинити проголошення тієї звістки, що була провіщена у слові Божому.'

Потім вона знову посилається на власний досвід:

"Пророцтво має сповнитися. Господь каже: "Ось Я пошлю вам пророка Іллю перед настанням великого і страшного дня Господнього" (Малахії 4:5). Хтось має прийти в душі та силі Іллі, і коли він з'явиться, люди можуть сказати: "Ти надто ревний, ти не тлумачиш Писання належним чином."-Вибрані послання, том 1, 412.

Те, що вона зверталася до власного досвіду, також стає очевидним із наступного абзацу, в якому вона заявляє:

'Я говоритиму правду, як Бог дає її мені....!' Додаток до «Свідчень для служителів».

Той факт, що Еллен Уайт доводилося спростовувати байки богословів і керівників свого часу, не є доказом того, що вона ототожнювала себе з «чоловіком», який у майбутньому прийде в душі й силі Іллі. Де хоч якісь докази того, що численні опоненти Еллен Уайт в межах адвентизму нападали на метод застосування біблійних текстів, який вона використовувала? Коли й де їй узагалі казали: «ти неправильно тлумачиш Писання»? Вона чітко зазначає, що наприкінці світу буде рух людей, наділених духом і силою Іллі, і немає жодних підстав стверджувати, що вона вважала, ніби цей рух гучного кличу третього ангела відбувався тоді, коли вона пророкувала про майбутній прояв сили Іллі. Лаодикійські адвентистські богослови намагаються переконати свою паству, що Сестра Уайт «посилалася» на «власний досвід» як на виконання пророцтва про пророка Іллю, якого буде послано перед великим і страшним днем Господнім.

Ось, я пошлю вам пророка Іллю перед приходом великого і страшного дня Господнього. Малахії 4:5.

Однією з пророчих характеристик Іллі як символу є те, що він представляє біблійну методологію, яка протистоїть байкам священства, що поширює байки звичаїв і традицій. Його праця з приготування шляху (це дорога, ходять нею) здійснюється за допомогою біблійної методології, яка протистоїть вченням зіпсутого священства. І згідно з трьома свідками — Іллею, Іваном Хрестителем і Міллером, разом зі свідченням Сестри Вайт про майбутню появу Іллі, він буде чоловіком, а не жінкою. Коли методологію Пальмоні та Альфи й Омеги правильно розуміють, її визнають не просто набором біблійних правил для тлумачення Писання, але як відображення характеру Христа, що є Його славою.

І з'явиться слава Господня, і всяке тіло побачить її разом, бо це сказали уста Господні. Ісаї 40:5.

Сам характер Христа відображається в методології, яку слід застосовувати для розуміння Його Слова, бо Він є Словом.

«Божий закон у небесному святилищі є великим оригіналом, з якого приписи, викарбувані на кам'яних скрижалях і записані Мойсеєм у П'ятикнижжі, були безпомилковим відтворенням. Ті, хто дійшли розуміння цього важливого питання, таким чином були спонукані побачити святий, незмінний характер Божого закону. Вони побачили, як ніколи раніше, силу слів Спасителя: „Поки небо й земля не проминуть, ані йота, ані риска жодним чином не промине із закону“. Матвія 5:18. Божий закон, будучи одкровенням Його волі, відбитком Його характеру, має перебувати повіки, „як вірний свідок на небі“. Жодної заповіді не скасовано; не змінено ані йоти, ані rischi. Каже псалмоспівець: „Навіки, Господи, слово Твоє утвержене на небі“. „Усі Його заповіді певні. Стоять вони на віки вічні“. Псалом 119:89; 111:7, 8.» Велика боротьба, 434.

Подібно до того, як десять заповідей — незмінний відбиток характеру Христа, так само і правила тлумачення пророцтв — відбиток Його характеру.

Ми самі повинні знати, що становить християнство, що є істиною, якою є віра, яку ми прийняли, якими є біблійні правила — правила, дані нам від найвищого авторитету. Є

багато таких, хто вірить без підстав, на яких можна було б обґрунтувати свою віру, без достатніх доказів щодо істинності самої справи. Якщо їм пропонують думку, що узгоджується з їхніми власними заздалегідь сформованими поглядами, вони одразу готові її прийняти. Вони не міркують від причини до наслідку, їхня віра не має справжнього підґрунтя, і в час випробування вони виявлять, що збудували на піску.

«Той, хто задовольняється своїми нинішніми недосконалими знаннями Святого Письма, вважаючи це достатнім для його спасіння, спочиває в смертельній омані. Багато хто не достатньо озброєні біблійними аргументами, щоб уміти розпізнавати помилку і засуджувати всю ту традицію та забобони, які видавали за істину. Сатана ввів у поклоніння Богові власні ідеї, щоб зіпсувати простоту евангелія Христа. Багато тих, хто заявляє, що вірить у теперішню істину, не знають, що становить ту віру, одного разу передану святим — Христос у вас, надія слави. Вони думають, що захищають давні межі, але вони теплі й байдужі. Вони не знають, що означає вплітати у свій досвід і мати справжню чесноту любові та віри. Вони не є уважними дослідниками Біблії, а ледачі та неуважні. Коли виникають розбіжності в поглядах щодо уривків Писання, ті, хто не вивчав його цілеспрямовано і не визначився, у що вірить, відпадають від істини. Ми повинні наголошувати всім на необхідності ретельно досліджувати божественну істину, щоб вони знали, що справді знають, що є істина. Дехто заявляє про великі знання і задоволений своїм станом, хоча має не більше ревності до праці, не більше палкої любові до Бога і до душ, за які помер Христос, ніж якби ніколи не знав Бога. Вони не читають Біблію [щоб] наситити свої душі найкращою поживою. Вони не відчувають, що це голос Божий, який звертається до них. Але якщо ми хочемо зрозуміти шлях спасіння, якщо хочемо бачити промені Сонця праведності, ми повинні вивчати Писання з метою, бо обітниця й пророцтва Біблії проливають ясні промені слави на божественний план викуплення — величні істини, які ще не цілком збагнені.» Матеріали 1888 року, 403.

Щиро бути християнином означає бути подібним до Христа. Уривок зазначає, що ми «повинні самі знати, що становить християнство». Там сказано, що ми «повинні знати» „що таке істина“. Ми «повинні знати» „що це за віра, яку ми прийняли“. Ми повинні знати „якими є біблійні правила — правила, дані нам Найвищим Авторитетом“. Щоб бути подібними до Христа, потрібно знати, які біблійні правила були дані нам Найвищим Авторитетом. Без тих правил ми не можемо бути подібними до Христа, бо правила, дані Найвищим Авторитетом, є відображенням Його характеру.

Ще однією ознакою Іллі є справа приготування дороги для посланця завіту. Ілля уособлює працю, яка звершується в історичний період, коли колишній вибраний народ оминається, а водночас обирається новий вибраний народ. Ця історія являє собою процес очищення, що формує народ, який постає як чиста жертва, на відміну від колишнього нечистого вибраного народу.

Ось, Я пошлю Мого посланця, і він приготує дорогу переді Мною; і Господь, Якого ви шукаєте, раптово прийде до Свого храму, і Посланець Заповіту, Яким ви тішитесь,— ось, Він прийде, говорить Господь Саваот. А хто витримає день Його приходу? І хто встоїть, коли Він з'явиться? Бо Він — як вогонь плавильника і як луг пральників. І сяде

Він, як плавильник та очищувач срібла; і очистить Він синів Левія, і переплавить їх, як золото й срібло, щоб вони приносили Господеві жертву у праведності. Тоді буде приємною Господеві жертва Юди та Єрусалима, як за давніх днів і як у попередні роки. Малахії 3:1–4.

Іван Хреститель приготував шлях, щоб Христос раптово прийшов і очистив свій храм. Очищення храму на початку і в кінці служіння Христа було сповненням третього розділу Малахії. Іван був посланцем, який приготував шлях для того, щоб посланець заповіту очистив синів Левія.

В очищенні храму Ісус проголошував Свою місію як Месія і приступав до Свого служіння. Той храм, зведений як оселя Божественної Присутності, був задуманий як наочний урок для Ізраїлю й для світу. Від споконвічних віків було Божим наміром, щоб кожне створіння — від світлого й святого серафима до людини — було храмом для перебування Творця. Через гріх людство перестало бути храмом для Бога. Затемнене й осквернене злом, людське серце вже не являло славу Божественного. Але через втілення Сина Божого намір Неба здійснюється. Бог перебуває в людстві, і через спасительну благодать людське серце знову стає Його храмом. Бог замислив, щоб храм у Єрусалимі був постійним свідченням високого покликання, відкритого для кожної душі. Але юдеї не зрозуміли значення будівлі, якою так пишалися. Вони не віддавали себе як святі храми для Божественного Духа. Двори єрусалимського храму, наповнені галасом нечестивої торгівлі, надто правдиво представляли храм серця, осквернений присутністю чуттєвих пристрастей і нечистих думок. Очищаючи храм від мирських покупців і продавців, Ісус проголосив Свою місію — очистити серце від скверни гріха — від земних бажань, егоїстичних пожадань, злих звичок, що розтлівають душу. «Господь, Якого ви шукаєте, раптово прийде до Свого храму, і Вісник звіту, Яким ви тішитеся, — ось, Він прийде, говорить Господь сил. Але хто витримає день Його приходу? і хто встоїть, коли Він з'явиться? Бо Він — як вогонь плавильника і як мило пральників; і сяде, як плавильник і очищувач срібла; і Він очистить синів Левія і переплавить їх, як золото й срібло». Малахії 3:1–3. Бажання віків, 161.

Іван Хреститель був тим посланцем, який підготував шлях для того, щоб Христос раптово прийшов і очистив Свій храм, а Вільям Міллер виконав ту саму підготовчу працю для того, щоб Христос раптово увійшов до Святого Святих 22 жовтня 1844 року.

«Прихід Христа як нашого первосвященника до Святого Святих для очищення святилища, показаний у Даниїла 8:14; прихід Сина Людського до Давнього днями, як подано в Даниїла 7:13; і прихід Господа до Свого храму, передвіщений Малахією, є описами однієї й тієї самої події; і це також представлено приходом Нареченого на весілля, описаним Христом у притчі про десять дів, у Матвія 25». Велика боротьба, 426.

Іван та Міллер були прообразами очищення, про яке говорив Малахія і яке нині здійснюється у нашій теперішній історії.

Пророк каже: «Я бачив іншого ангела, що сховався з неба, маючи велику владу; і земля була осяяна славою його. І він могутнім голосом гучно вигукнув, кажучи: Упав, упав

Вавилон великий, і став житлом демонів» (Об'явлення 18:1, 2). Це та сама звістка, яку дав другий ангел. Вавилон упав, «бо він напоїв усі народи вином гніву своєї розпусти» (Об'явлення 14:8). Що це за вино? — його помилкові вчення. Він дав світові фальшиву суботу замість Суботи четвертої заповіді й повторив неправду, яку сатана вперше сказав Єві в Едені — про природне безсмертя душі. Багато споріднених помилок він поширив далеко й широко, «навчаючи за науку людських заповідей» (Матвія 15:9).

Коли Ісус розпочав Своє публічне служіння, Він очистив Храм від святотатського осквернення. Серед останніх дій Його служіння було друге очищення Храму. Отже, в останній праці для попередження світу до церков звернено два окремі заклики. Друга ангельська вістка: "Упав, упав Вавилон, місто велике, бо він напоїв усі народи вином гніву розпусти своєї" (Об'явлення 14:8). І в гучному кличі третьої ангельської вістки чути з неба голос, який говорить: "Вийдіть із неї, люди Мої, щоб не мали ви участі в її гріхах і щоб не прийняли її кар. Бо її гріхи сягнули аж до неба, і Бог згадав її беззаконня" (Об'явлення 18:4, 5). Вибрані вісті, книга 2, 118.

Два очищення храму в служінні Христа і два очищення храму в історії міллеритів були виконанням третього розділу книги Малахії і вказують наперед на два очищення храму, що розпочалися 11 вересня 2001 року, коли великі будівлі Нью-Йорка були повалені одним доторком Бога, а могутній ангел вісімнадцятого розділу Об'явлення зійшов, щоб осяяти землю своєю славою. Серед іншого це спростовує набір байок, який пропонують лаодикійські богослови адвентизму, що стверджують, ніби Еллен Уайт була пророком Іллею, який мав прийти перед великим і страшним днем Господнім. Очищення храму, яке відбувається, коли сходить ангел вісімнадцятого розділу Об'явлення, розпочалося через вісімдесят шість років після того, як Еллен Уайт спочила.

Іван Хреститель та його учні, Міллер і міллеріти, а також «Майбутнє для Америки» представляють посланців, які готують шлях для посланця завіту, щоб той раптово прийшов до Його храму й очистив його від святотатського осквернення.

Ілля як символ уособлює чоловіка. Він уособлює чоловіка, покликаного з повсякденного життя, а не священика-богослова. Його служіння представляє правильну біблійну методологію — правила, дані найвищою владою. Його служіння перебуває в протистоянні з нинішньою лаодикійською методологією священства — методологією байок, звичаїв і традицій. Він готує шлях для процесу очищення, яке підносить новий обраний народ із рештків обраного народу, який було обійдено. Процес очищення визначений як такий, що відбувається раптово.

Ілля також представляє служіння й діло, які Бог особливо встановлює і визначає як виняткове служіння Бога.

Ми продемонструємо це в історії міллеритів у наступній статті.

І сталося під час приношення вечірньої жертви, що наблизився пророк Ілля й сказав: Господи, Боже Авраама, Ісака та Ізраїля, нехай сьогодні буде відомо, що Ти Бог в Ізраїлі, і що я Твій раб, і що я зробив усе це за Твоїм словом. 1 Царів 18:36.

